Durskalaens treklange / Parallelakkorder

Når man terts-stabler 3 toner op fra de enkelte trin i en skala, kan man se at en durskala indeholder 3 durtreklange, 3 moltreklange og en treklang som hverken er dur elle mol:

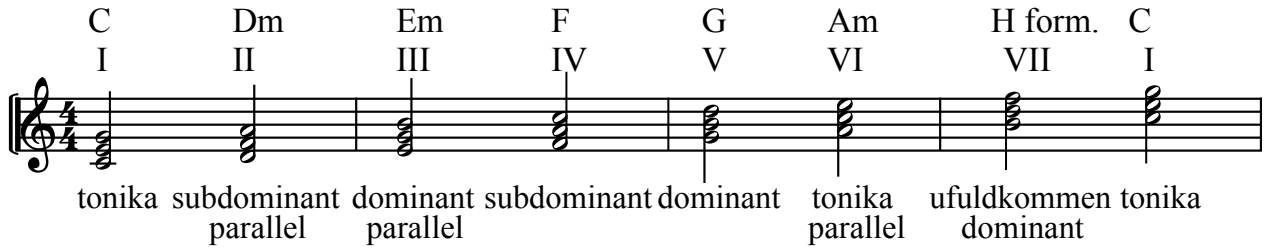

Treklangene på durskalaens I, IV og V trin er durakkorder og kaldes hovedtreklange.
Treklangene på durskalaens II, III og VI trin er molakkorder og kaldes parallel-akkorder.

Det som står under nodebilledet, er de benævnelser man bruger i den klassiske terminologi, og som - bedre end trintallene - fortæller hvilke akkorder der "hører sammen".
Molakkorderne kaldes parallelakkorder, fordi de kan erstatte den parallelle durakkord.
Det kan de bl.a. fordi de har to toner fælles med den parallelle durtreklang.

Akkorden på VII trin består af to små terts'er og er hverken dur eller mol.
Den kaldes en formindsket treklang (form.) eller en *ufuldkommen dominant*, fordi akkordens tre toner er de samme som de tre øverste toner i dominant-septimakkorden. (V7)
Den anvendes sjældent i brugs-/rytmisk musik, men ofte i klassisk musik.

Molskalaens treklange / Parallelakkorder

Paralleltonearten til C dur er Amol, og treklangene på skalaens trin ser sådan ud:
(Paralleltonearter side 53)

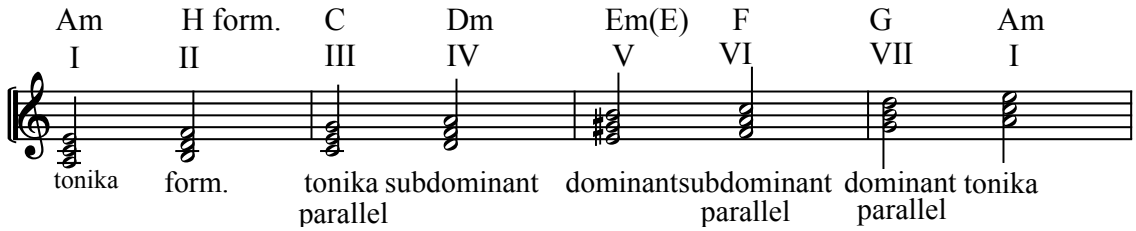

Treklangene på molskalaens I, IV og V(∗) trin er molakkorder og kaldes hovedtreklange.
Treklangene på durskalaens III, VI og VII trin er durakkorder og kaldes parallelakkorder .

(∗) Som vist i noden ovenover, laves V. trinsakkorden (dominanten) oftest om til en durakkord, for at lede bedre op til I. trinsakkorden. (E akkordens terts g#, leder op til A)

II trinsakkorden i molskalaen, - spillet som treklang- anvendes sjældent i brugsmusik, men er meget vigtig, når den bliver spillet som firklang. (I bog nr. 2 uddybes dette)

I durskalaen findes den parallelle molakkord ved at gå en lille terts ned. (F.eks. C ned til Am)
I molskalaen findes den parallelle durakkord ved at gå en lille terts op. (F.eks. Am op til C)
(I moltonearter bruges den parallelle durakkord oftest ikke som en erstatningsakkord, for generelt er det langt mere almindeligt, at gå fra en durakkord til den parallelle mol, end omvendt.)